

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Краматорськ

13 листопада 2024 року

Старший слідчий в ОВС СВ 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Аверін Павло Євгенович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12024052770000228, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 10.05.2024, за ч. 3 ст. 111¹ КК України, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Васиній Олені Олегівні, 20.07.1975 року народження, уродженці м. Маріуполя Донецької області, громадянці України, раніше не судимій, зареєстрованій за адресою: Донецька обл., [REDACTED], особу якої документовано паспортом громадянина України серії [REDACTED],

про те, що вона підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111¹ КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти

України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам президент Російської Федерації, а також інші представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації.

В цей же день президент Російської Федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент Російської Федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил РФ шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої

техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022, затвердженого Законом України № 2102 – IX від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб на всій території України.

В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, відповідно до змін, внесених Указом Президента України від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX, Указом Президента України від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-IX, Указом Президента України від 17 травня 2022 року № 341/2022, затвердженим Законом України від 22 травня 2022 року № 2263-IX, Указом Президента України від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-IX, Указом Президента України від 07 листопада 2022 року № 757/2022, затвердженим Законом України від 16 листопада 2022 року № 2738-IX, Указом Президента України від 06 лютого 2023 року № 58/2023, затвердженим Законом України від 07 лютого 2023 року № 2915-IX, Указом Президента України від 1 травня 2023 року № 254/2023, затвердженим Законом України від 02 травня 2023 року № 3057-IX, Указом Президента України від 26 липня 2023 року № 451/2023, затвердженим Законом України від 27 липня 2023 року № 3275-IX, Указом Президента України від 06 листопада 2023 року № 734/2023, затвердженим Законом України від 08 листопада 2023 року № 3429-IX, Указом Президента України від 05 лютого 2024 року № 49/2024, затвердженим Законом України від 06 лютого 2024 року № 3654-IX, Указом Президента України від 23 червня 2024 року № 469/2024, затвердженим Законом України від 23 червня 2024 року № 3891-IX, воєнний стан неодноразово продовжувався.

07.03.2022 військовослужбовці Збройних Сил РФ, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «ДНР», які є частиною окупаційної адміністрації Російської Федерації, здійснили тимчасову окупацію території м. Маріуполь та Маріупольського району Донецької області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року» Маріупольську міську територіальну громаду Маріупольського району Донецької області включено до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-ІХ «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» Російська Федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

Надалі, у невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 12.07.2022, представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено заклад освіти під назвою т. зв. (мовою оригіналу) «Муниципальное бюджетное дошкольное образовательное учреждение «Ясли-сад № 73 «Орешек» комбинированного типа города Мариуполя» (далі за текстом – т. зв. «МБДОУ «Ясли-сад № 73 «Орешек»»), розташований за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Сеченова, буд. №53, на основі приміщень та матеріальних цінностей комунального дошкільного навчального закладу «Ясла-садок № 73 «Горішок» Маріупольської міської ради Донецької області».

У період тимчасової окупації м. Маріуполя Донецької області окупаційною адміністрацією Російської Федерації всупереч законам України прийнято рішення про впровадження стандартів освіти Російської Федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 14 (мовою оригіналу) «Федерального Закона «Об образовании в Российской Федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі – закон № 273-ФЗ) в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові Російської Федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови Російської Федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів та освітніх стандартів.

Відповідно до п. 6 ст. 2 закону № 273-ФЗ федеральний державний освітній стандарт – сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до професії, спеціальності та напряму підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої

влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнями освіти.

Стандарт дошкільної освіти у системі освіти Російської Федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки Російської Федерації від 17.10.2013 № 1155 (мовою оригіналу) «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта дошкольного образования» (зареєстрований в міністерстві юстиції рф 14.11.2013 за № 30384) (далі – ФГОС № 1155).

У відповідності до п. 1.5 цього стандарту, «федеральний державний освітній стандарт дошкільної освіти спрямований на досягнення, серед інших, наступної мети: збереження єдності освітнього простору Російської Федерації щодо рівня дошкільної освіти».

Згідно із п. 1.6 цього стандарту, «федеральний державний освітній стандарт дошкільної освіти спрямований на рішення, серед іншого, наступного завдання: забезпечення наступності цілей, завдань та змісту освіти, що реалізуються в рамках освітніх програм різних рівнів».

Відповідно до п. 1.9 цього стандарту, «програма дошкільного освіти реалізується державною мовою Російської Федерації. При цьому дана програма може передбачати можливість реалізації рідною мовою з-поміж мов народів Російської Федерації в тому числі російською мовою як рідною мовою на підставі заяв батьків (законних представників) неповнолітніх учнів, однак не повинна здійснюватися на шкоду здобуття освіти державною мовою Російської Федерації».

Згідно із п. 2.6 цього стандарту, «зміст програми дошкільної освіти повинен забезпечувати фізичний та психічний розвиток дітей у різних видах діяльності та охоплювати наступні структурні одиниці, що представляють певні напрями навчання та виховання дітей: соціально-комунікативний розвиток (зокрема, спрямований на засвоєння та присвоєння норм, правил поведінки та моральних цінностей, прийнятих у суспільстві); пізнавальний розвиток (зокрема, спрямоване на формування уявлень про себе та найближче соціальне оточення, культурно-історичні події, традиції та соціокультурні цінності малої батьківщини та батьківщини, різноманіття країн і народів світу); мовний розвиток; художньо-естетичний розвиток; фізичний розвиток (зокрема, передбачає виховання інтересу до різних видів спорту та почуття гордості за видатні досягнення російських спортсменів).

У відповідності до п. 4.4 даного стандарту, «його вимоги є орієнтирами для побудови освітньої політики на відповідних рівнях з урахуванням цілей дошкільної освіти, загальних для всього освітнього простору Російської Федерації».

Так, громадянка України Васіна О.О. до 24.02.2022 працювала на посаді директора комунального дошкільного навчального закладу «Ясла-садок № 73 «Горішок» Маріупольської міської ради».

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 12.07.2022 (більш точний час органами досудового розслідування невстановлений), Васіна О.О., з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу Російської Федерації, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання Російською Федерацією поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій її території, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, свідомо та добровільно прийняла рішення у період воєнного стану перейти на бік ворога, тобто на сторону окупаційної влади Російської Федерації.

Продовжуючи свій злочинний умисел, громадянка України Васіна О.О., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 12.07.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Маріуполя Донецької області, добровільно прийняла пропозицію та обійняла посаду директора у так званому закладі освіти (мовою оригіналу) «МБДУУ «Ясли-сад № 73 «Орешек»», який розташований за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Сеченова, буд. № 53.

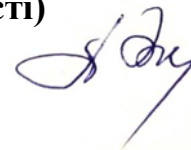
Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, маючи мету, направлену на здійснення дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, Васіна О.О., перебуваючи за вищевказаною адресою у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 12.07.2022 та по теперішній час, обіймаючи вищезазначену посаду так званого (мовою оригіналу) «МБДУУ «Ясли-сад № 73 «Орешек»», згідно з посадовими обов'язками керівника освітньої установи, передбаченими чинним законодавством держави-агресора – Російської Федерації, з урахуванням вимог нормативно-правових актів та законів (мовою оригіналу) «Закона № 273-ФЗ», «ФГОС № 1155», «Санитарных правил СП 2.4.3648-20 «Санитарно-эпидемиологические требования к организациям воспитания и обучения, отдыха и оздоровления детей и молодежи», затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря Російської Федерації від 28.09.2020 № 28 (zareєстрована в міністерстві юстиції Російської Федерації 18.12.2020 за № 61573), а також «Приказа Министерства охраны здоровья и социального развития РФ» від 26.08.2010 № 761н «Об утверждении Единого квалификационного справочника должностей руководителей, специалистов и служащих, раздел "Квалификационные характеристики должностей работников образования» (zareєстрований в міністерстві юстиції Російської Федерації 06.10.2010 за № 18638), виконує покладені на неї наступні функції:

«Здійснює керівництво освітньою установою відповідно до законів та інших нормативних правових актів, статуту освітньої установи. Забезпечує реалізацію федерального державного освітнього стандарту, федеральних державних вимог. Спільно з радою освітньої установи та громадськими організаціями здійснює розробку, затвердження та реалізацію програм розвитку

освітньої установи, освітньої програми освітньої установи, навчальних планів, навчальних програм курсів, дисциплін, річних календарних навчальних графіків, статуту та правил внутрішнього трудового розпорядку освітньої установи. Планує, координує та контролює роботу структурних підрозділів, педагогічних та інших працівників освітньої установи. Забезпечує ефективну взаємодію та співпрацю з органами державної влади, місцевого самоврядування, організаціями, громадськістю, батьками (особами, які їх замінюють), громадянами. Сприяє діяльності учительських (педагогічних), психологічних організацій та методичних об'єднань, громадських (зокрема дитячих та молодіжних) організацій.

Враховуючи викладене, Васіна О.О. обґрунтовано підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111¹ КК України.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Павло АВЕРІН

«ПОГОДЖЕНО»

**Процесуальний керівник у кримінальному
провадженні – прокурор відділу
захисту інтересів дітей та протидії домашньому
насильству Донецької обласної прокуратури**

Олександр ШЕЛУХІН

Права підозрюваної:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають

право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрювана: _____ /О.О. Васіна/

___ год ___ хв. «___» листопада 2024 року

Повідомлення про підозру здійснив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Павло АВЕРІН